

Sygn. akt III Ca 815/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

Protokolant Aldona Kociecka

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo - akcyjnej w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 28 stycznia 2015 r., sygn. akt I C 2702/14

oddala apelację.

SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt III Ca 815/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z 28 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo, którym powód dochodził zapłaty przez pozwaną kwoty 2465,80 zł, odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 1800 zł od dnia 1 lipca 2014 r., odsetek ustawowych od kwoty 307,80 zł od dnia wniesienia pozwu, zwrotu kosztów procesu.

W apelacji powód zarzucił naruszenie prawa procesowego – art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie dowolnej i nielogicznej, a nie swobodnej oceny dowodów, której skutkiem był brak przyznania wiary dokumentom wskazanym przez powoda, podczas gdy logiczna i spójna ocena dowodów pozwoliłaby uznać roszczenie za zasadne, w rezultacie naruszenie art. 60 k.c. przez niezastosowanie i uznanie, że przelew przez pozwaną kwoty 0,01 zł na rachunek bankowy (...) sp. z o.o. oraz przelew przez powoda łącznej kwoty 1800 zł z tytułu pożyczki nie stanowią dowodu zawarcia umowy pożyczki, podczas gdy naruszony przepis stanowi, że wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde jej zachowanie, art. 328 § 2 k.p.c. przez sprzeczność w uzasadnieniu wyroku w zakresie oceny dowodów, bowiem z jednej strony sąd uznał, iż powód nie wykazał zawarcia umowy, z drugiej strony ustalając stan faktyczny powołał się na to, iż pozwana zaakceptowała warunki umowy i regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną, co potwierdziła poprzez dokonanie przelewu 0,01 zł ze swojego rachunku bankowego na rachunek powoda, art. 339 § 2 k.p.c. przez niezastosowanie i wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo bez wskazania, iż okoliczności przedstawione przez powoda budzą uzasadnione wątpliwości, podczas gdy przedstawione dokumenty w sposób jednoznaczny poświadczają legitymację czynną powoda, fakt zawarcia umowy przez pozwaną, fakt jej wykonania przez powoda oraz wykazują wysokość roszczenia, naruszenie prawa materialnego – art. 6 w związku z art. 509 § 1 k.c. przez

niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że powód nie wykazał, iż w sposób skuteczny przejął wierzytelność przysługującą (...) sp. z o.o. od pozwanej, podczas gdy powód dołożył wszelkich starań załączając wszelkie dokumenty wykazujące ciągłość przelewu wierzytelności, art. 7 pr. bank. przez niezastosowanie, co skutkowało przyjęciem, że powód pomimo przedłożenia oryginału dokumentu jakim jest wyciąg z rachunku bankowego potwierdzający przelew kwoty pożyczki oraz przelew kwoty 0,01 zł nie przedłożył dowodów potwierdzających fakt zawarcia, istnienie i treść umowy pożyczki. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Wbrew zarzutom apelacji, uzasadnione w świetle treści pozwu i załączonych do niego dokumentów były wątpliwości Sądu Rejonowego co do związania stron umową pożyczki, tytułu przelewu dokonanego przez (...) sp. z o.o. w W. na rachunek pozwanej i cesji wierzytelności. Wątpliwościom tym dał wyraz Sąd Rejonowy w pisemnych motywach wyroku, przeto nieuzasadniony jest zarzut naruszenia art. 339 § 2 k.p.c.

Przepis ten określa podstawę faktyczną wyroku zaocznego stanowiąc, że jeżeli sąd nie ma uzasadnionych wątpliwości co do okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego.

Uzasadnione wątpliwości Sądu pierwszej instancji zrodziło najpierw twierdzenie pozwu o związaniu stron umową pożyczki i tytule przelewu, który stanowić miała umowa pożyczki a to wobec treści załączonych do pozwu dokumentów, z których nie wynikało aby pozwana złożyła oświadczenie w przedmiocie zawarcia umowy pożyczki powołanej w pozwie. Dokumenty te stanowiły wzorzec odnawialnej umowy pożyczki i załączniki do umowy, nie zawierające oznaczenia pozwanej jako pożyczkobiorcy i nie opatrzone podpisami oraz nie opatrzone podpisami pisma zatytułowane „Twoje warunki umowy pożyczki w V.. pl”.

Przepis art. 7 pr. bank. dopuszcza składanie w postaci elektronicznej oświadczeń woli związanych z dokonywaniem czynności bankowych.

Wobec treści pozwu zachodziły jednakże uzasadnione wątpliwości co do tego, czy pozwana złożyła w postaci elektronicznej oświadczenie skutkujące zawarciem umowy pożyczki na warunkach określonych we wzorcu i jego załącznikach, zarazem umowy z której powód wywiódł roszczenia.

Zindywidualizowanie powództwa wymaga przytoczenia w pozwie okoliczności faktycznych uzasadniających roszczenie. Związanie sądu, stosownie do art. 321 k.p.c., żądaniem zgłoszonym przez powoda w pozwie oznacza, że sąd nie może zasądzić roszczenia na innej podstawie niż wskazana przez powoda.

W pozwie powód wskazał, że umowa pożyczki, z której wypływają roszczenia dochodzone pozwem, została zawarta 12 kwietnia 2013 r., a potwierdzeniem złożenia przez pozwaną oświadczenia w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki miało być uiszczenie opłaty rejestracyjnej w kwocie 0,01 zł. Przedstawił przy tym powód dokument przelewu z rachunku pozwanej opłaty rejestracyjnej, z którego wynika, że przelew dokonany został 20 października 2012 r. a jego tytuł stanowiła umowa pożyczki o innym numerze niż umowa powołana w pozwie, zawarta 12 kwietnia 2013 r.

Okoliczności przytoczone w pozwie i załączone do pozwu dokumenty nie pozwalały na powiązanie oświadczenia złożonego przez pozwaną przez uiszczenie opłaty w 2012 r. z umową pożyczki z 12 kwietnia 2013 r., z której powód wywiódł roszczenia.

Przelew 1800 zł z rachunku (...) sp. z o.o. na rachunek pozwanej został udowodniony ale pozew nie wykazuje powiązania przelewu z czynnościami dokonanymi przez kontrahentów w 2012 r., więc w oparciu o okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie nie mógł Sąd Rejonowy ustalić faktu związania stron umową pożyczki w wykonaniu której przelew nastąpił i warunków tej umowy.

W rezultacie za nieuzasadnione uznać należało zarzuty apelacji.

Powiązanie oświadczenia pozwanej złożonego w 2012 r. z pożyczką udzieloną jej w kwietniu 2013 r. powód przedstawił dopiero w apelacji nie wykazując jednakże swoich twierdzeń w tym przedmiocie.

W postępowaniu apelacyjnym, jak stanowi art. 376 k.p.c., orzekanie zaoczne jest niedopuszczalne.

Samo zaś milczenie pozwanej co do twierdzeń powoda zawartych w apelacji nie mogło stanowić podstawy do uznania faktów za przyznane. Pozwana w postępowaniu nie uczestniczyła, odpisu apelacji, tak jak odpisu pozwu i zawiadomień o rozprawie nie podjęła. Okoliczności sprawy nie uzasadniały więc przekonania, że pozwana nie zamierzała zaprzeczyć istnieniu faktów przytoczonych przez powoda.

Jak idzie o przelew na powoda dochodzonej pozwem wierzytelności, Sąd Rejonowy dysponował umową ramową inną niż powołana w pozwie. Powód do pozwu załączył bowiem nie umowę zawartą z nim (poprzednio (...) spółka z o.o. spółka komandytowo-akcyjna) przez (...) spółkę z o.o. w dniu 30 listopada 2013 r. lecz poświadczony odpis umowy zawartej przez (...) spółkę z o.o. z (...) spółką z o.o. w dniu 17 września 2013 r. Faktu dokonania przelewu na powoda wierzytelności objętej żądaniem pozwu nie dowodziło także załączone do pozwu zawiadomienie o zdarzeniu kredytowym.

W świetle przedstawionych przez powoda dokumentów powziął Sąd Rejonowy uzasadnione wątpliwości co do legitymacji czynnej powoda, wbrew zarzutom apelacji, dał temu wyraz w motywach orzeczenia i słusznie uznał, że zaoferowane przez powoda dowody faktu dokonania cesji nie wykazują.

Chybiony jest wobec tego zarzut naruszenia art. 6 w związku z art. 509 § 1 k.c.

Właściwą umowę ramową, powołaną w pozwie, powód przedłożył w poświadczonym odpisie dopiero wraz z apelacją. Dowód z tej umowy oraz z załączonego do apelacji zawiadomienia o rozliczeniu z fizyczną dostawą i z zawiadomienia o zdarzeniu kredytowym, po przedstawieniu na wezwanie tych dokumentów w formie czytelnej, przeprowadził Sąd odwoławczy.

Przedstawione w poświadczonych odpisach dokumenty w postaci zawiadomień o zdarzeniu kredytowym i zawiadomień o rozliczeniu z fizyczną dostawą, będących konsekwencją zawarcia umowy ramowej, nie konkretyzują wierzytelności, które stanowiły przedmiot cesji. Powód twierdzi w apelacji, że dochodzona pozwem wierzytelność wchodziła w skład portfela referencyjnego nr 11. Do apelacji dopiero załączył wydruk, w którym wymieniono wierzytelność objętą pozwem. Z wydruku tego nie wynika jednakże, że dotyczy on portfela referencyjnego nr 11. Treść kart wydruku i forma, w jakiej zostały przez powoda przedstawione nie pozwalają na ich powiązanie z portfelem referencyjnym nr 11 i z dotyczącym tego portfela zawiadomieniem o zdarzeniu kredytowym oraz z zawiadomieniem o rozliczeniu z fizyczną dostawą.

Niewykazany przez powoda pozostał zatem również fakt nabycia przez niego wierzytelności objętej żądaniem pozwu.

Z przytoczonych względów apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.